

Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas sēdes

PROTOKOLS Nr.4

Rīgā

2017.gada 11.oktobrī
plkst.13.00

Labklājības ministrijā, Portretu zālē (2.korpuss), Skolas ielā 28

Sēdē piedalās:

Ingus Alliks, komitejas vadītājs, Labklājības ministrijas (turpmāk – LM) valsts sekretārs

Evija Kūla, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktora vietniece, aizvieto **Elīnu Celmiņu**, komitejas vadītāja vietnieci, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta direktori

Komitejas locekļi:

Elīna Ālere-Fogele, biedrības „EAPN-Latvia” valdes locekle

Maruta Bubene, Rīgas domes Labklājības departamenta Rīgas patversmes vecākā sociālā darbiniece

Jānis Felsbergs, biedrības „Latvijas Pensionāru federācija” Pensiju komisijas vadītājs

Ligita Kadžule, biedrības „Latvijas Lauku sieviešu apvienība” pārstāve, Salas novada pašvaldības projektu vadītāja

Inga Kalniņa, Kurzemes plānošanas reģiona administrācijas Sociālo pakalpojumu attīstības eksperte, projektu vadītāja

Pēteris Leiškalns, Latvijas Darba devēju konfederācijas Sociālās drošības un veselības aizsardzības eksperts

Ilze Melgalve, Ārlietu ministrijas Eiropas Savienības Koordinācijas un politiku departamenta, COREPER I sagatavošanas nodaļas trešā sekretāre

Dzintra Mergupe-Kutraite, Izglītības un zinātnes ministrijas Izglītības departamenta vecākā referente

Ludis Neiders, Ekonomikas ministrijas Tautsaimniecības strukturpolitikas departamenta Ekonomiskās politikas koordinācijas nodaļas vadītāja vietnieks

Vineta Pavlovska, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Koordinācijas un kontroles pārvaldes Dienestu koordinācijas biroja galvenā inspektore

Agate Rublovska, biedrības „Resursu centrs sievietēm „MARTA”” politikas koordinatore

Ilze Rudzīte, Latvijas Pašvaldību savienības padomniece veselības un sociālajos jautājumos

Sandra Segliņa, Tieslietu ministrijas Stratēģijas departamenta vecākā referente

Ilze Slokenberga, Zemkopības ministrijas Starptautisko lietu un stratēģijas analīzes departamenta Stratēģijas analīzes nodaļas vadītāja vietniece

Dace Strautkalne, Zemgales plānošanas reģiona Sociālo jautājumu speciāliste

Viktors Veretjanovs, Centrālās statistikas pārvaldes Sociālās statistikas departamenta Ienākumu un dzīves apstākļu statistikas daļas vadītājs

Zane Zaļaiskalne, Ekonomikas ministrijas Būvniecības un mājokļu politikas departamenta Mājokļu politikas nodaļas vecākā referente

Laine Zālīte, Vidzemes plānošanas reģiona sociālo pakalpojumu eksperte

Citi:

Laura Kornete, LM Bērnu un ģimenes politikas departamenta projekta vadītāja

Viola Korpa, LM Sociālās politikas plānošanas un attīstības departamenta projekta vadītāja

Aleksejs Meļihovs, SIA „Jaunrades laboratorija” pētnieks

Jana Muižniece, LM valsts sekretāra vietniece

Elīna Ozoliņa, SIA „Jaunrades laboratorija” valdes locekle

Maruta Pavasare, LM Metodiskās vadības un kontroles departamenta vecākā eksperte

Ilze Skrodele-Dubrovskā, LM Metodiskās vadības un kontroles departamenta direktora vietniece

Ivars Solovjovs, SIA „Jaunrades laboratorija” konsultants

Rīta Strode, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta Projekta “Iekļaujoša darba tirgus un nabadzības risku pētījumi un monitorings” vadītāja

Sēdē nepiedalās:

Egīls Baldzēns, Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības priekšsēdētājs

Ēriks Miķītis, Veselības ministrijas Veselības aprūpes departamenta direktors

Linda Naudiša, Kultūras ministrijas Sabiedrības integrācijas departamenta Sabiedrības integrācijas un pilsoniskās sabiedrības attīstības nodaļas vecākā referente

Iveta Neimane, biedrības „Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācija „Sustento”” valdes locekle

Annija Novikova, Satiksmes ministrijas Autosatiksmes departamenta direktora vietniece, Autotransporta nodaļas vadītāja

Svetlana Patmalniece, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Pašvaldību departamenta pašvaldību pārraudzības nodaļas juriste pārstāv **Gaidu Bēci**, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas Koordinācijas departamenta Starptautiskās sadarbības un Eiropas Savienības koordinācijas nodaļas vecāko ekspertu

Vaira Vucāne, nodibinājuma „Latvijas Bērnu fonds” viceprezidente

Dana Ziemele-Adricka, Satiksmes ministrijas Autosatiksmes departamenta Autotransporta nodaļas vecākā referente

Oskars Zuģickis, Latgales plānošanas reģiona sabiedrisko attiecību speciālists

Sēdi protokolē:

Jekaterina Kalēja, LM Sociālās iekļaušanas politikas departamenta vecākā eksperte

Darba kārtība:

1. Komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.
2. ESF projekta aktivitātes¹ “Ikgadējs nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas rīcībpolitikas izvērtējums” pirmā izvērtējuma projekta prezentācija un diskusijas.
3. Informācija par plānotajiem un īstenotajiem pasākumiem vardarbības pret sievieti un vardarbības ģimenē novēršanai:
 - 3.1. Projekts "Izpratnes veidošanas kampaņa par nulles toleranci attiecībā uz vardarbību pret sievietēm "Vardarbībai patīk klusums"".
 - 3.2. Projekts „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem”.
4. Citi jautājumi

¹ Darbības programmas “Izaugsme un nodarbinātība” 9.2.1.specifiskā atbalsta mērķa “Paaugstināt sociālo dienestu darba efektivitāti un darbinieku profesionalitāti darbam ar riska situācijā esošām personām” 9.2.1.2.pasākums “Iekļaujoša darba tirgus un nabadzības risku pētījumi un monitorings”.

Sēdes norise:

1.

Sociālās iekļaušanas politikas koordinācijas komitejas sēdes atklāšana un darba kārtības apstiprināšana.

(Ingus Alliks)

I.Alliks atklāj šī gada ceturto komitejas sēdi. Tiek apstiprināta sēdes darba kārtība.

2.

ESF projekta aktivitātes² “Ikgadējs nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas rīcībpolitikas izvērtējums” pirmā izvērtējuma projekta prezentācija un diskusijas.

(Elīna Ozoliņa)

Diskusijā piedalās: Elīna Ozoliņa, Ingus Alliks, Evija Kūla, Pēteris Leiškalns, Viktors Veretjanovs, Jānis Felsbergs, Elīna Ālere-Fogele.

I.Alliks aicina SIA „Jaunrades laboratorija” sniegt prezentāciju par pirmo “Ikgadējs nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas rīcībpolitikas izvērtējums” izvērtējuma projektu (turpmāk – nabadzības izvērtējums).

E.Ozoliņa sniedz prezentāciju par pirmo nabadzības izvērtējumu.

I.Alliks aicina E.Kūlu sniegt komentāru par nabadzības izvērtējumu un komitejas lomu tajā.

E.Kūla skaidro par nabadzības izvērtējuma ieviešanas mērķi, šajā izvērtējumā aptverto laikposmu, kā arī turpmāk veicamo nabadzības izvērtējumu mērķi un laikposmu. Atgādina par komitejai nosūtītā pirmā nabadzības izvērtējuma rakstiskās saskaņošanas procedūras termiņiem un nosacījumiem.

I.Alliks aicina uzdot jautājumus un sniegt komentārus.

P.Leiškalns izsaka pozitīvu viedokli par veikto nabadzības izvērtējumu, īpaši izceļot jautājumus saistībā ar bērniem, ģimenēm ar bērniem, apgādībā esošajiem bērniem ar invaliditāti. Norāda, ka dažus nabadzības izvērtējumā aptvertos jautājumus LM jau ir atrisinājusi. Pievērš uzmanību tam, ka atjaunotais neapliekamais minimums praktiski neietekmē nabadzības riskiem pakļautas mērķa grupas; atvieglojumi par apgādībā esošu personu ietekmē personas ar augstāko darba intensitāti, bet ar zemāku – nē. Atsaucoties uz pēdējā laikā veiktajiem politikas izvērtējumiem, iztīrā tādas iedzīvotāju grupas kā personas ar ienākumiem 67-150 % no vidējās algas bez apgādājamajiem situāciju. *P.Leiškalns* izsaka bažas par personu ar invaliditāti situāciju un problēmjautājumu risināšanas aktualitāti tuvākajos gados.

V.Veretjanovs sniedz komentāru attiecībā uz personām ar invaliditāti, uzsverot, ka saskaņā ar EU-SILC metodoloģiju, ja cilvēks sasniedz pensijas vecumu, viņš tiek

² Darbības programmas “Izaugsme un nodarbinātība” 9.2.1.specifiskā atbalsta mērķa “Paaugstināt sociālo dienestu darba efektivitāti un darbinieku profesionalitāti darbam ar riska situācijā esošām personām” 9.2.1.2.pasākums “Iekļaujoša darba tirgus un nabadzības risku pētījumi un monitorings”.

klasificēts kā vecuma pensijas saņēmējs. Tad attiecīgi, ja pētnieki analizē invaliditātes pensijas saņēmēju grupu, tur nebūs ietverti vecākā gada gājuma iedzīvotāji.

E.Ozoliņa atbild, ka pie šī jautājuma tika skatīts mājtsaimniecību griezumā, tika skatītas mājtsaimniecības, kas saņem invaliditātes pabalstu. Piekrīt, ka tādā veidā personu ar invaliditāti grupa, kas ir pensijas vecumā, netiek analizēta.

J.Felsbergs komentē, ka iepriekšēja dienā ir notikusi Latvijas Pensionāru federācijas sēdē, kura tika skatīts jautājums par pensijām daudz bērnu ģimeņu mātēm, jo viņas saņem par 2/3 zemākas pensijas. Šādas mātes izaudzināja sešus un vairāk bērnus, bet šobrīd viņām nav paredzēts papildus atbalsts. Jautā pētniekiem, vai viņi skatīja arī šādu mērķa grupu. *J.Felsbergs* norāda, ka ir iepazinies ar izvērtējumā analīzi par ģimeni, kurā bērni nav sasnieguši pilngadību. Aktualizē jautājumu par to, kas notiek ar māti, kas nav strādājusi ilgu gadu, jo ir izaudzinājusi vairākus bērnus, kuri ir jau sasnieguši pilngadību. Norāda uz šādas mātes ierobežotām iespējām nodrošināt sev ienākumus darba tirgū un sociālās drošības garantijas, norādot uz īpašiem ienākumu riskiem gadījumos, kad šādai sievietei nomirst vīrs, jo tad viņa paliek bez apgādnieka.

E.Ozoliņa atbild, ka apsekojumi nesniedz datus par izaudzināto bērnu skaitu vecākiem, bet datus parādās, ka lielākam nabadzības riskam ir pakļautas vecākā gada gājuma sievietes. Arī, ja skatās piešķirto pensiju lielumu, ir redzams, ka sievietēm pensijas ir mazākas. Līdz ar to dati atspoguļo nosauktās personu grupas situāciju, bet ne tiešā veidā.

I.Alliks norāda, ka jautājums par to, kā personai, kurai nav iespējas pelnīt pensiju darba tirgū, nokreditēt periodu, kas ir veltīts bērna kopšanai, ir arvien aktuālāks. Ja secīgi tiek kopti seši bērni, katram veltot pusotru gadu un šajā periodā esot ārpus darba tirgus, tad formāli viss šis periods tiek pavadīts ārpus darba tirgū gūstamiem ienākumiem, no kuriem iemaksas veido bāzi turpmākam pensijas aprēķinam. Līdz ar to ir būtiski rast atbildi tam, kādā veidā kompensēt vecāka nespēju veikt apdrošināšanas iemaksas, jo ir ierobežota iesaiste darba tirgū, un panākt to, ka bērna kopšanas laiks tiek ieskaitīts darba stāžā līdzvērtīgāk vai vēl līdzvērtīgāk. Taču nav daudz iespēju vienkāršam risinājumam esošās uz sociālajām apdrošināšanas iemaksām balstītās pensijas sistēmas ietvaros. Unikālu risinājumu nav pat Eiropas Savienības līmenī. Risinot šo jautājumu turpmāk, ir vajadzīga vienošanās starp lēmumu pieņēmējiem un dažādām sabiedrības grupām.

J.Felsbergs komentē, ka Igaunijā ir atrasts šī jautājuma risinājums.

I.Alliks atbild, ka ir dažādas pensiju sistēmas un dažādi risinājumi, lai persona, kad tā sasniegusi pensionēšanās vecumu, varētu pretendēt uz noteiktu pensiju. Latvijā pie esošās likumdošanas jau pusotrs gads, kas tiek pavadīts ārpus darba tirgus kopjot bērnu, tiek iekļauts apdrošināšanās stāžā. Diskutējams ir jautājums par nosacījumu adekvātumu, kas saistās ar apdrošināšanas stāža veidošanos, ņemot vērā bērnu kopšanas periodus un biežumu.

E.Ālere-Fogele izsaka piebildi parādsaistību kontekstā, norādot, ka ir konstatēts, ka iedzīvotāji ar nepietiekamiem ienākumiem vai nabadzīgākā iedzīvotāju daļa parādsaistību gadījumā ir stipri neaizsargāta. Atgādinot pētnieku minēto par maksātnespēju procesu ietvaros pasludināto lietu skaitu, *E.Ālere-Fogele* uzsver, ka būtu jārisina jautājums par to, lai maksātnespējas process ir pieejams arī trūcīgākai iedzīvotāju daļai, jo trūcīgie cilvēki nekvalificējas maksātnespējas procesa uzsākšanas kritērijiem. Piemēram, kritērijs, ka ir jāiemaksā depozīts divu minimālo mēneša algu apmērā. Tas ir grūti izpildāms kritērijs trūcīgo iedzīvotāju grupai. Tāpat

kritērijs par parādsaistību apjomu, lai vispār varētu pieteikt maksātspēju, ir trūcīgajai iedzīvotāju daļai ierobežojošs.

E.Ozoliņa papildina, ka arī LURSOFT pētījuma dati rāda, ka pie maksātspējas pasludināšanas trešdaļa personu ir saistīta ar uzņēmējdarbību, šīm personām ir cits kompetenču līmenis un citas spējas noorientēties situācijā un šo maksātspējas procesu veikt.

I.Alliks atgādina par komitejas locekļu komentāru saņemšanas termiņiem un šo komentāru nozīmi gan pētījuma pabeigšanai, gan rīcībpolitikas veidošanas procesam, pieņemot uz pierādījumiem balstītus lēmumus. Norāda, ka paliek jautājumi, kas ir atvērti diskusijai, tāpēc komitejas locekļi ir laipni aicināti sūtīt savus komentārus līdz 18.oktobrim.

E.Kūla atgādina, ka komitejai šis nabadzības izvērtējums ir jāaskaņo.

I.Alliks papildina, ka tas notiks rakstiskās saskaņošanas veidā.

3.

Informācija par plānotajiem un īstenotajiem pasākumiem vardarbības pret sievieti un vardarbības ģimenē novēršanai.

3.1

Projekts „Izpratnes veidošanas kampaņa par nulles toleranci attiecībā uz vardarbību pret sievietēm „Vardarbībai patīk klusums””. (Viola Korpa)

Diskusijā piedalās: Viola Korpa, Ingus Alliks, Inga Kalniņa.

I.Alliks informē klātesošos par darba kārtības punktu un turpmāku jautājumu izskatīšanu, aicina V.Korpu uzstāties ar prezentāciju.

V.Korpa sniedz prezentāciju par projektu „Izpratnes veidošanas kampaņa par nulles toleranci attiecībā uz vardarbību pret sievietēm „Vardarbībai patīk klusums””.

I.Alliks aicina uzdot jautājumus.

I. Kalniņa jautā, cik lielā mērā un kādā veidā procesā ir iesaistīti sociālie dienesti, kas būtībā ir galvenie sabiedrotie.

V.Korpa atbild, ka sociālie dienesti būs iesaistīti otrajā projektā (L.Kornetes prezentācija, komitejas darba kārtības 3.2. punkts), jo LM bija iespēja iegūt divus projekta grantus šajā programmā. Viens no grantiem ir vērsts uz informētību, un otrs projekts veltīts praktiskiem ar vardarbību pret sievietēm novēršanu saistītajiem jautājumiem.

I.Alliks piedāvā prezentēt otru projektu pilnīga priekšstata gūšanai, un tad atvērt diskusiju.

V.Korpa piebilst, ka starp prezentētajiem projektiem ir svarīgi ievērot demarkāciju, projektiem ejot uz sinerģiju.

3.2.

Projekts „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem” (Laura Kornete)

Diskusijā piedalās: Laura Kornete, Viola Korpa, Ingus Alliks, Inga Kalniņa, Ilze Rudzīte, Pēteris Leiškalns, Evija Kūla, Agate Rublovska.

L.Kornete sniedz prezentāciju par projektu „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem”.

I.Alliks aicina uzdot jautājumus.

V.Korpa papildina, ka profesionālā sociālā darba attīstībai pašvaldībās ir paredzēts plašs specializēts materiālu un apmācību klāsts tieši sociālajiem dienestiem ar izteiktu informatīvo padziļinājumu apskatītajā tēmā. Materiāla izstrāde ir uzsākta, un paredzēts, ka tie nonāks līdz sociālajiem dienestiem pusotra gada laikā.

I.Kalniņa aicina sūtīt materiālus, par kuriem izstāstīts prezentācijās, sociālajiem dienestiem jau tagad, negaidot pusgadu, kamēr būs sagatavots speciāls padziļināts materiāls. Ir būtiski nosūtīt materiālus, pievēršot sociālo dienestu uzmanību, lai pretvardarbības aktivitāte turpinātos.

V.Korpa un L.Kornete apstiprina, ka materiāli tiks nosūtīti.

I.Rudzīte komentē, ka svarīgs moments, kas tika minēts prezentācijā, ir novirzīt varmāku palīdzības saņemšanai, un kampaņa ir domāta no vardarbības cietušajām personām, informējot par to, kādu atbalstu tās var saņemt. Atgādina, ka ir arī cita valsts programma varmācību veikušajām personām. Uzsver, ka ir būtiski, lai tiek atspoguļotas arī šīs iespējas.

V.Korpa papildina, ka ir paredzēts viens video par vardarbību veikušajām personām, kas ir orientēts uz mērķa grupu „varmākas draugs”. Šāds informācijas pasniegšanas formāts izvēlēts, jo cilvēkiem ir vieglāk uztvert domu, redzot to kā noteiktus dzīves apstākļus vai situāciju, kas skar viņu draugu vai draudzeni.

V.Korpa atbild, ka, analizējot statistikas datus par vardarbību veikušām personām, dominējoša tendence ir saistīta ar to, ka diemžēl šobrīd visbiežāk rehabilitāciju, kas ir domāta vardarbību veikušām personām, saņem sievietes, nevis vīrieši, līdz ar to rehabilitāciju saņēmēju sadalījums nav gluži adekvāts. Skaidro, ka šī tendence ar rehabilitācijas saņēmēju sadalījumu pēc dzimuma ir saistīta ar bāriņtiesas lēmumiem par bērnu nošķiršanu saistībā ar vardarbību ģimenē.

I.Rudzīte komentē, ka pašvaldības gaida pilotprojekta „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem” noslēgumu, jo saistībā ar Tieslietu ministrijas rosinātu Vardarbībai un vardarbības riskam pakļauto personu aizsardzības likumprojektu no šī projekta sagaida informāciju par tā praktisko pielietojumu. Pauž viedokli, ka šī brīža minētā likumprojekta versija ir bez reāla praktiska pienesuma.

L.Kornete komentē, ka kolēģe no Tieslietu ministrijas, kas strādā ar šo likumprojektu, ir minētā projekta darba grupā.

P.Leiškalns jautā par projekta „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem” ietvaros drukāšanai paredzēto bukletu vizuālo izskatu un izmēru, vai materiāls būs salasāms.

I.Kalniņa komentē, ka materiāla izstrādē lietderīgi ir ievērot universālā dizaina principus, konsultējoties, piemēram, ar Invalīdu un viņu draugu apvienību „Apeirons”. Lai informācija ir uztverama, iesaka ievērojot krāsu dizaina principus, noteiktus principus kompozīcijā, burtu lielumā, un ja informatīvajā materiālā paliek brīvs laukums, tad to labāk aizpildīt ar tekstu.

L.Kornete piekrīt un atbild, ka, materiālu izstrādājot, šie aspekti tiek ņemti vērā.

E.Kūla jautā, vai ir pieejama informācija par no vardarbības cietušo sieviešu portretu, kādas ir galvenās šīs grupas pazīmes: vai šīm sievietēm ir invaliditāte, kāds ir to vecums, vai ir ģimene, bērni u.tml.

V.Korpa atbild, ka šāda informācija ir daļēji gan biedrības „Skalbes”, gan „Resursu centrs sievietēm „MARTA”” rīcībā, bet visprecīzāko informāciju apkopo LM no pašvaldību sociālajiem dienestiem par no vardarbības cietušo sieviešu rehabilitācijas pakalpojumu izmantotājiem. Raksturo no vardarbības cietušo sieviešu portretu, norādot, ka šobrīd dominē sievietes no pilsētām. Vērš uzmanību, ka ne vienmēr vardarbības veicējs ir partneris, bet bieži varmākas ir dēli vai citi radnieki, kas ir vardarbīgi pret vecāka gada gājuma sievietēm. Cietušo sieviešu vidū ir arī personas ar invaliditāti, tai skaitā ar garīgā rakstura traucējumiem. Ja raksturo jaunāko cietušo kohortu, tad tās ir sievietes ar bērniem, un saistībā ar šo aspektu viens no jautājumiem, kas tiek apsvērts, plānojot šo rehabilitācijas pakalpojumu saņemšanu, ir bērnu situācija laikā, kad sieviete saņem rehabilitāciju. Tiek apsvērta gan novirzīšana uz valsts apmaksāto rehabilitāciju no vardarbības cietušajiem bērniem, jo bērns arī ir vardarbības liecinieks, gan tiek apsvērta bērnu situācijas risināšana, integrējot no vardarbības cietušo pilngadīgo personu rehabilitācijas pasākumā.

J.Felsbergs jautā, vai vardarbības gadījumā, kad miesas bojājumi ir viegli, bez sievietes ierosinājuma pret vīrieti varmāku process netiek iesākts. Jautā, kāpēc netiek ierosināts, ka jebkuru varmāku soda.

A.Rublovska jautā saistībā ar pieminēto informāciju par paplašināto iespēju saņemt rehabilitāciju, vai bija domātas telefoniskās konsultācijas.

V.Korpa atbild, ka valsts finansē rehabilitācijas pakalpojumus, ko nodrošina sociālie dienesti, iesaistoties profesionāļu komandai (jurists, psihologs, sociālais darbinieks un citi). Būtisks ir arī jautājums par to, kādā veidā rehabilitāciju padarīt pieejamāku.

A.Rublovska piekrīt par rehabilitācijas pieejamības uzlabošanas aktualitāti. Apliecina, ka ar vardarbības tēmas parādīšanos publiskajos medijos „Resursu centrā sievietēm „MARTA”” (turpmāk – Centrs MARTA) tiek saņemti ļoti daudz zvanu ar vēlmi saņemt palīdzību. Tomēr Centram MARTA diemžēl nav tik lielas kapacitātes rehabilitācijas nodrošināšanā.

V.Korpa atbild, ka tas ir saistīts ar to, ka Rīgas pilsētas pašvaldība izsludinātajā iepirkumā par tiesībām sniegt pakalpojumu līgums uz 2 gadiem ir noslēgts ar Centru MARTA, kā vienīgo pakalpojuma sniedzēju individuālajām konsultācijām. Pastāv jautājums, vai, organizējot pakalpojumu tikai caur vienu pakalpojuma sniedzēju, Rīgā tas ir pietiekami.

4.

Citi jautājumi

(Ingus Alliks)

I.Alliks informē par komitejas darba kārtību līdz 2017.gada beigām, provizoriski iezīmējot vēl vienu komitejas sēdi, pirms tam vienojoties par darba kārtības jautājumiem. Patiecas klātesošiem par dalību sēdē.

Sēdes noslēgums 15.00.

Pielikumā sēdes materiāli:

1. Komitejas sēdes darba kārtība.
2. Prezentācija „Ikgadējs nabadzības un sociālās atstumtības mazināšanas rīcībpolitikas izvērtējums”.
3. Prezentācija „Izpratnes veidošanas kampaņa par nulles toleranci attiecībā uz vardarbību pret sievietēm „Vardarbībai patīk klusums””.
4. Prezentācija „Soli tuvāk: Kopienas vienotā atbilde uz vardarbības pret sievietēm gadījumiem”.

Komitejas vadītājs

I.Alliks

Protokolēja

J.Kalēja